

גיליון מס' 83
מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

מעלות
מרוח ישיבת מעלות
לשולחן השבת
עלון שבועי לבוגרי הישיבה

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע" – מלחמת "חרבות ברזל"

'תכון לעד' דאי. ואתם זמן מועט היה לכם מלכות ומיד סרה מכם. והמקרא נתקיים בכם, שכתוב 'ועד ארגיעה לשון שקר'. אמר לו: ראיתי כך שאתה חכם בתורה, תפח רוחו של איש ההוא. אילו אמר הכתוב 'שפת אמת פוננת לעד', היה כמו שאמרת, אבל לא כתוב אלא 'תכון לעד', עתידה שפת אמת שתכון, מה שאין כן עתה, שעתה שפת שקר עומדת, ושפת אמת שוכבת עפר. ובזמן ההוא שהאמת יקום על עומדו ותצמח מן הארץ, אז 'שפת אמת תכון לעד וגו''. אמר לו הגמון ההוא: אתה צודק, ואשרי עם התורה שירשו האמת. לאחר ימים שמענו שנתגייר".

יצחק זה לשון עתיד. לא בהכרח זה קורה היום, ולא בהכרח זה קורה כל רגע. ישמעאל מצחק, "עד ארגיעה לשון שקר" – כרגע, לפעמים, יש לו רגעים שהוא מצחק.

משום כך דרשו חכמים ש"מצחק" הוא לשון של עבודה זרה ושפיכות דמים וגילוי עריות. זה מי שצוחק בהווה. הצחוק בהווה מתגלה בדברים נוראיים. אך אבינו הקדוש יצחק – מכון כלפי העתיד. "בפינו יהיה הצחוק האחרון", "שפת אמת תכון לעד", בע"ה.

מתוך "חיוק יומי", יום רביעי, י"ז בחשוון
נמצא בערוץ היוטיוב של הישיבה

בפרשת השבוע אנו קוראים על לידת בנו של אברהם וקריאתו שמו – יצחק.

הרש"ר הירש עומד על כך ששמו של יצחק הוא בלשון עתיד: "בן אברהם הראשון נקרא 'יצחק', ובשם זה ייקרא עד שתמלאנה התקוות, שיסודן בהשגחת הבורא והבטחותיו. אז, רק 'אז' – ימלא שחוק פינו' (תהלים קכ"ו, ב'), **בפינו יהיה הצחוק האחרון** – שהרי השם הוא 'יצחק': הוא יצחק!".

בלשוננו נאמר: "צחוק מי שצוחק אחרון". אנחנו נצחק אחרונים. ואם נצחק אחרונים – אפשר לצחוק כבר מעכשיו. לאור הדברים, ראוי להשוות לפסוק בהמשך הפרשה: "וַתֵּרָא שָׁרָה אֶת בֶּן הַגֵּר הַמֵּצְרִי אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק". "מצחק" – בלשון הווה. זה ההבדל היסודי בין יצחק לישמעאל. "יצחק" – יצחק בעתיד, וישמעאל – מצחק עכשיו. לפעמים יש לו זמנים שהוא מצחק גם בהווה.

הדברים מזכירים את דברי הוזה"ק (ח"ב קפ"ח ע"א, בתרגום): "אני זוכר פעם אחת, שהייתי הולך עם ר' אלעזר, פגע בו הגמון. אמר לו 'ר' אלעזר: יודע אתה מתורת היהודים? אמר לו: אני יודע. אמר לו: אין אתם אומרים שהאמונה שלכם אמת ותורתכם אמת, ואנו אמונתנו שקר ותורתנו שקר. והרי כתוב, 'שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר'. אנו מימי עולם עומדים במלכות ולא סרה ממנו לעולם, דור אחר דור, הרי,

היחס הכללי לתקופה זו

אנו נמצאים כעת במאבק מול הטרור. מטרת הטרור היא להציק. אין זו מלחמה של צבא מול צבא, אלא הטרור עומד מול העם כולו. במצב זה כלונו חיילים. יש חיילים שנלחמים בחזית עם נשק, אך המשימה הרוחנית והנפשית – מוטלת על כלל הציבור. מול טרור אנו זקוקים לכח עמידה.

להיות חזקים ואיתנים, לא ליפול ולא להתכבין. אנו רואים ברוך ה' את כח העמידה – את רוח ההתנדבות לצבא, גם של אנשים שהיו צריכים לוותר על חיים טובים בחו"ל – והם עזבו הכל ובאו. אנו רואים את האחדות הגדולה שיש בעם ישראל. אין ספק שאויבינו ראו את הקרעים שהופיעו בחברה הישראלית, וחשבו שהם ינצלו זאת. להפתעתם עם ישראל מתלכד בעוצמה גדולה. המשימה הגדולה של הציבור הוא חיוק כח העמידה.

מתוך שיחה לפרשת לך לך "על מה המלחמה" שניתנה השנה
השיחה נמצאת באתר הישיבה

פינת הילדים

חשינות חיפוש בפרשה וברש"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חזרים כלאווה הבא...

3. איפה ניתן למצוא שעון מיוחד בפרשת השבוע?

2. מדוע כתוב פעמים "ורא"?

1. אולי רשעי סדום לא ידעו שאסור להתנהג כך? (רש"י בפרשה קודמת)

"כשמתרוממים למפגש עם האבות – לאורח חייהם, למידותיהם ולמעשיהם – מתעלים ומתחזקים דרך החיבור לאבות מתקשרים עם המהות המיוחדת של עם ישראל, שמקורה באבות האומה וזה מה שמביא לזקיפת קומה אמיתית"

(הרב חיים דרוקמן זצ"ל, "זקיפת קומה בכיבוש הארץ", מתוך הספר "בחיל וברוח")

